

Winther: Da denne Sag allerede er behandlet i Landstthinget og der har modtaget en væsentlig Forandring, idet der nemlig er gjort Indskrænkning i dens Varighed, hvorimod det Forslag, som var kommen fra Regjeringsringen, ikke indeholdt en saadan Bestemmelse, og da det der i det Hele taget er bleven vurderet fra forskjellige Sider, og der er reist mange Betænkkeligheder imod det, saa skal jeg ikke trætte Forsamlingen med at gjentage, hvad Enhver kan læse i Landstthingstidenden.

Men der er dog een Ting, som jeg vil bemærke i Anledning af den Bemyndigelse, som i 2den Paragraph er given Finantsministeren. Det er efter min Formening en stor Feil, saaledes at give en Minister Tilladelse til, skjøndt efter visse Regler, at udvide Statsgjælden, paa en Maade, hvis Følger hverken han eller nogen Anden kan forudsæe; thi man kan jo ikke vide, hvor mange Penge der paa denne Maade kunde onstkes indsatte i Statskassen til Forrentning fra Sparekasser. Selv om vi nu bestemte, at der kun maa modtages saadanne Penge til Forrentning i Statskassen, efter Finantsministerens Skjøn, og vi give ham denne Bemyndigelse, saa er det dog ikke en Maade at vedtage en Statsgjælds-Sag paa. — Vi bestemme jo nemlig derved aldeles ikke, hvor store Summerne ere; men saa kunne vi heller ikke sige, at dette Laan er **lovbestemt**, hvis vi ikke bestemme dets Størrelse. Dersom vi fastsatte en Størrelse, hvortil han maatte gaae i at modtage saadanne Penge, saa var det dog Noget, som lignende en finantsiel Bestemmelse; men naar det ikke er Tilfældet, saa forekommer Loven mig aldeles at mangle en saadan væsentlig Egenkab. Jeg troer ogsaa med den ærede Finantsminister, at den svævende Statsgjæld er stridende mod Grundlovens § 51, og som han selv indrømmer, at Statskassens Modtagelse af Sparekassemidler slet ikke er lovbestemt. Iøvrigt troer jeg, at der kunde være Anledning til at stille flere Endringsforslag til denne Lov; men da jeg veed, at der er en stor Frygt for Endringsforslag i det Hele taget, men i Særdeleshed med Hensyn til Love, der ere vedtagne af Landstthinget, skal jeg indskrænke mig til at stille de allernødvendigste.

Mourad: Jeg troer, at der ligger en Feiltagelse til Grund for den Betænkkelighed, som den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, yttrede, og at denne hidrører derfra, at han ikke har lagt Mærke til, at det er en svævende Statsgjæld, hvorom her handles. Netop fordi den er svævende, netop derfor kan man Intet fastsætte, thi det strider imod Begrebet. Hvis det var en fast Statsgjæld, kunde man sætte en Grændse for den; men en Statsgjæld, som svæver, for den kan ingen Grændse drages. Pengene gaae nemlig ind og ud med Hensyn til Sparekasserne, idet Nogle sige op og trække deres Penge ud, og Andre slyde ind. Da der nu har hersket en ugrundet Frygt, som har bevirket, at Mange have taget deres Penge ud af Sparekassen, saa vilde det under nærværende Forhold være urigtigt, om man ikke forbeholdt Andre Lov til at slyde ind. Der kan saaledes slet ikke tages nogen indskrænkende Bestemmelse med Hensyn til Indskuddet, da man ikke veed, hvormange Penge der ville blive trukne ud af Statskassen.

Winther: Netop fordi det er en svævende Statsgjæld — en saadan, hvis Maal og Grændser Ingen kjender — netop derfor passer den slet ikke i et velordnet Finantsvæsen. Vi maae vide, hvad Staten trænger til, og Saameget skal der staffles tilveie; men hvad Staten ikke trænger til, skulle vi ikke modtage, da vi derved blot have forøget Uleilighed og forstørre Statens Udgifter ved en kostbarere Administration. Iøvrigt kunde der reises mange andre Betænkkeligheder, men da disse allerede tidligere ere fremsatte i Landstthinget, vil jeg ikke her gjentage dem.

Sttesen: Jeg mener kun, at naar Statskassen modtager Pengene, fordi man ikke kan faae dem anbragte, hvad enten det nu er fra Sparekasserne eller i Dverformynderierne, vil det være til Fordeel for Folk. Det er jo ganske afgjort, at Folk kunne sætte Penge ind, naar der er Plads til dem, men hvis de ikke strax kunne blive anbragte, anseer jeg det for rigtigt, at Statskassen modtager dem, og naar Statskassen er under saadanne Omstændigheder, at den slet ikke behøver dem, saa mener jeg, at den gjør os en Tjeneste ved at modtage